

FRANKFORT, den 2. December.

Volgens brieven uit Konstantinopel, van den 5. November, te Bucharest ontvingen wijde men aldaar weten, dat de Porte de voordragen van den Balcien gezant, den heer *Stratford Canning*, ten aanzien van de Grieken, mede zou aannemen. Immers scheen men te Pera dit resultaat, uit hoofde van den tegenwoordigen toestand der Poort, te verwachten.

ROME, den 18. November.

Men meldt uit Malta, den 14. October, dat de markies *Hastings*, gouverneur van Malta, met de regering van Cefalonia was overgeekomen, om een aantal Maltezer huisgezinnen naar dit eiland over te brengen, om aldaar woeste gronden te ontginnen. Den 19. September zijn er werkelijk 27 huisgezinnen van Malta naar Cefalonia overgebracht.

NAPLES, den 14. November.

Onder de merkwaardige en belangrijke voorwerpen, die bij de opdelvingen van Pompeja gevonden worden, behooren 5 glazen bokalen, in somnige van welke zich oliven bevonden, die nog even goed zijn als die bij ons van den oogst des vorigen jaars. Zij zijn volledig en week en hebben den vorm van die, welke men Spaansche olijen noemt. Zulk een verschijnsel moet ongelooftijk voorkomen, als men in aanmerking neemt, dat men hier een voor 18 eeuwen afgesplukte vrucht heeft; nochtan is het een onbetwistbare daadzaak. Men heeft een gedeelte dezer bokalen overgebragt, en de andere gelaten in de vazen, waarin zij zich bevonden.

SAKSEN, den 27. November.

Z. D. H. de hertog van Saksen-Meiningen heeft nu bij zijnen titel dien van hertog van Hildburghausen gevoegd. Z. D. H. de hertog van Saksen-Altenburg heeft zijne vroegere residentie Hildburghausen verlaten. Hij zou den 23. zijne plegtige intrede te Altenburg doen en vervolgens naar Coburg gaan, hetwelk zijne residentie zal blijven.

PARYS, den 30. November.

Men meldt uit Parijs, dat de jezuiten, uit hoofde van vooroordeelen, die tegen hen bestaan, voor als nog van eene formale herstelling afzien en verkiezen op den tegenwoordigen voet te blijven. Zoo als zij nu zijn, kunnen zij ook genoeg werken en hun invloed neemt dagelijks toe.

De leden van den gemeenteraad der stad Felletin hebben gezamenlijk hunne posten nedergelegd, onder anderen omdat de jezuiten zich tegen hunnen wil van het onderwijs der jeugd hebben meester gemaakt.

— De ultra-bladen schijnen in geheime briefwisseling te staan met de partij in Spanje en Portugal, welke de nieuwe constitutie in laatstgemelde land wil omverwerpen. Gisteren gaven zij reeds berigt, dat de Portugesche deserteurs, die zich in Spanje ophielden, gewapender hand de onderwerping tegen Portugal hadden gedaan, die onlangs was belet geworden. Den 16. waren, volgens dit berigt, de royalisten, (zoo noemen zij de matiers) te Braganza en werden er ontvangen onder het ge-roep van: *leve de Koning don Miguel! weg met de revolutie! weg met de Engelschen!* Heden loopt het gerucht, dat, volgens tijdingen uit Madrid van den 22., door koeriers aangebragt, de Portugesche deserteurs werkelijk op drie punten het rijk van Portugal zijn ingedrongen, en dat de markies van *Chaves*, de generaal *Silveira* en de gouverneur van Ajamonte aan hun hoofd zijn. Wijders verneemt men nog, dat de Spaansche regering, in plaats van zulks te beletten, een regiment van hare troepen op de grenzen heeft gezonden, onder voorwendsel om tegen alle wanorde te waken, maar zoo het schijnt werkelijk veel meer om de opstandelingen de hand te bieden. Deze tijdingen zijn, naar men zegt, ook door koeriers naar Londen overgebracht. Het ministerieel avondblad spreekt die tijdingen, welke in de dagbladen opgenomen zijn, niet tegen; maar geeft, terwijl het spreekt van hetgeen de ultra-bladen daaromtrent gemeld hebben, genoegzaam te verstaan, dat er iets van deze aard gebeurd is.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Constituëte generaal van den 27. November.

Ná de openbare zitting van Maandag laatstleden heeft de kamer zich gevormd in comitee-generaal, en, gelijk men dacht, beraadslaagd over de requesten van de eigenaars van dagbladen welke te Brussel worden gedrukt en uitgegeven, en waarbij zij verzoeken op eenen gelijken voet behandeld te worden met den eigenaar van het *Journal de Bruxelles*, zoodat hunne schrijvers zich nevens dien van gemeld dagblad mogen plaatsen; daar de grondwet geene privilegien duldt en alle burgers gelijke rechten hebben.

De comitee tot de petitiën, in wier handen deze verzoekschriften gesteld waren, heeft, in dit comitee-generaal, daarover rapport uitgebragt en voorgesteld om tot de orde van den dag over te gaan. Dit voorstel is hevig aangevallen; onderscheiden leden hebben, op de krachtadigste

wijs het verzoek der requestanten ondersteund en betoogd, dat het een dagblad geen voorrecht konde hebben boven het andere; dat het *Journal de Bruxelles* een partikulier dagblad was, even als de andere welke te Brussel worden gedrukt; dat de grondwet de publiciteit der debatten van de kamer dat genootendeen hebende voorgeschreven is, en die publiciteit niet behoorde te beperken, maar eer te bevorderen door dat alle schrijvers van Brussel betere plaatsen toe te staan dan die welke zij thans hebben, opdat zij zoo veel te beter zouden kunnen hooren en verstaan wat er in de zaal gesproken wordt, en alzoo met meer uitgebreidheid en nauwkeurigheid verslag zouden kunnen doen van het verhandelde. Dit gevoelen vond algemeen bijval; en het rapport der comitee werd slechts flauw verdedigd. In omvraag gebragt zijnde, werd de conclusie van hetzelfde met eene groote meerderheid van stemmen verworpen.

De *Constitutionnel des Pays-Bas* van deze zitting verslag gevende, merkt aan, dat uit de verwerping van het rapport der comitee tot de petitiën niet stilzwijgende volgt, dat de kamer besloten zoude hebben tot het nederleggen ter griffie; dat dagblad is van gevoelen dat er geen stilzwijgend, maar een uitdrukkelijk stellig besluit der vergadering ten aanzien van die verzoekschriften, even als omtrent elke andere, behoort plaats te hebben, en dat dat nog bevestigd moet worden of het verzoek der requestanten zal worden aangenomen of verworpen. De kamer, zegt het, kan zich ten deze niet onbevoegd verklaren, daar het hier zake is van de politie derzelve, welke haar alleen aangaat. Men wacht derhalve eene nadere beraadslaging en eene stellige beslissing; daar is er nog geene: want door het verwerpen van de conclusie van het rapport is niets stelligs bevestigd. Eene, voegt hetzelfde dagblad er bij, eere zij den tegenwoordigen derzelve, die op zulk eene waardige wijze de openbare vrijheden hebben gehandhaafd!

GRONINGEN, den 1. December.

Van den 24. tot en met den 27. November zijn alhier overleden 23 ouden en 10 jongen; van den 27. tot en met den 30. 21 ouden en 9 jongen; te samen 43 oude en 19 jonge personen.

Mengelwerk.

OVER DE HEIMELIJKE OF VERBORGENE DOITSCHLAND IN DE MIDDELEEUWEN.

Het geheele menschedom snakt naar regt, en heeft dit altijd gedaan; maar geene zaak is ooit moeilijker te verkrijgen geweest, dan dit regtmatig erfdeel van ieder Adamskind. De erfzonde, dat is de erfelijke zucht om te onderdrukken en naar zich te slepen, is de oorzaak van alle onregtvaardigheid, die er in de wereld geheerscht heeft en nog heerscht, en welke geen zondvloed heeft kunnen uitroejen. Ieder mensch heeft toch van natuur gaarn loon voor zijnen arbeid, of hetgeen hem anderszins toekomt, en behoudt gaarn wat hij, in zijnen eigen persoon of in de zijnen, aan eer en deugd, en overigens wat hij aan have bezit. Maar de roofdieren loeren aan alle kanten, om hem van het eene en andere te ontzetten: tijgers, vossen en slangen. Sommigen die magt aan schaamteloze ongevoeligheid paren, rooven en verslinden zonder veel onslags, wat de weerlooze medemensch kostelijks heeft, anderen komen listig en van achter en in het duistere. Dit gaat zoo; maar nu zijn er nog bovendien de algemeene inrigtingen en gebruiken, die vaak zoo veel onregtvaardigheds ademen, dat men, niet beter wetende, maar enkel naar deze verordeningen der wet of des gebrauchs oordeelende, zeggen zou dat men onder het wettige en christelijke leefde; hoewel de natie wel degelijk beschaafd en christelijk is. Het zou onbillijk zijn, van mensche-lijke wetgevers eere volmaaktheid te verwachten, die aan geen gewrocht eens eindigen verstands kan eigen zijn — maar of er niet toch somtijds meer regtvaardigheds in wettelijke verordeningen zijn kon; wanneer men eenszins naauwer toezag, of welgemeende en gestaafde wenken wierden aangenomen? dit is eene andere vraag. Ook ontstaat er veel onregtvaardigheds door de verkeerde toepassing of uitvoering der openlijke verordeningen, en dit is iets dat of aan de kwade gezindheid, of aan de ongeschiktheid der uitvoerders te wijten is, maar niet voor de verantwoording des wetgevers opkomen kan. Somtijds wordt er gefordigd door de letter te veel, somtijds door haar te weinig te drukken. Bij dit alles komen nu echter nog die algemeene stort- en springvloedden, orkanen, aardbevingen en waterhoozen in de staatkundige wereld, door welke het regt van millioenen enkelen, zoo maar in een oomzeien wordt verslonden, dat er geen mensch geboren is, die, al was hij een Koning met het helderste verstand en het meest welwillende hart, er een oog op houden of iets aan doen zou kunnen. Doch over deze wordt thans niet gehandeld.

Men zou zeggen, dat er geen eenvoudiger ding zijn kon dan de aanwijzing van het *mijn* en *dijn*; en dit zou ook inderdaad het geval zijn, indien niet het dagelijksch werk der meeste menschen was om zonden te

zoeken. Maar deze schromelijke hebbelijkheid maakt dat er schier geen wetboek-dik genoeg zal kunnen gegeven worden om in alle mogelijke en nog uit te vindene kunstgrepen en schelmerijen, te voorzien — wat zegger wij? neen! er zal ten laatste noch wetgever noch wet noch regter meer te vinden zijn, die gesteld zouden kunnen worden tegen de op zich zelve vaste en fijne, maar wat het object aangaat, zoodanig grove praktijken, dat men ten laatste zeggen zou: »kom, kom! maak er maar geene complimenten meer mee! wat gij doet, doet het grovelijk, dan zijt gij het veiligste, en dat is het best der moeite waardig.»

Ongelukken komen door de hand van God, en een godsdienstig gemoed schikt er zich toe om ze te dragen. Zij kunnen ook verpletterende zijn. De onregtvaardigheden echter, ons door de zelfzucht van anderen op eene listige of onbeschaamde wijze aangedaan, leveren, behalve schade, nog een knagend verdriet op; want er is niets moeilijker te dragen dan onregt. Met reden, derhalve, dat de verongelijkte zijne toevlugt neemt tot dengenen die hem regt verschaffen kan. Maar hoe nu, wanneer hij het daar niet vindt; wanneer hij dus aan ergere berooving prijs gegeven wordt, dan wanneer hij door strikroovers aangevallen werd, tegen welke de zelfverdediging ten minste vrijstaat? Hoe, wanneer de regter zelf onderdrukker is, of met den onderdrukker heult? Hoe, wanneer de regter voor den magteloozen verongelijkten ontoegankelijk is, of de onderdrukker in de gelegenheid is om wet en regter en vonnis te ontduiken of te trotseren? Dit is een ontzettende toestand van verlatenheid. Geen wonder dat de prediker, na overal alles ijdelheid en moeite onder de zonne bevonden te hebben, zich tot de gerechtszalen begaf; maar ook daar aanschouwende de tranen der verdrukten die geenen trooster hadden — de magt aan de zijde der verdrukkers, hendaarentegen zonder trooster — de dooden prees, die alrede gestorven waren, boven de levendigen, en dien die nog niet geweest was (waaronder hij waarschijnlijk ook begreep die niet worden zoude) beter dan die beiden, omdat zij niet zagen het booze werk dat onder de zonne geschiedt.

Het heeft in de wereld dan ook nooit ontbroken aan maatregelen om van regtswege schuld en onschuld te ontdekken, noch aan schakkingen die ingerigt schenen om de eerste straffen en de laatste te beschermen. Wanneer zij echter, zoo als meest het geval was, ten minste door den tijd ontaardden en tot onderdrukking gebezigd werden, dan waren zij verschrikkelijk.

Zoo was het gelegen met het zoogenaamde veemgerigt in de middel-eeuwen, hetwelk het nijdigste en huichelachtigste spionnensysteem was, dat er uitgedacht kon worden, en met het inquisitie-gerigt der latere tijden te vergelijken, hetwelk ook wel geoordeeld wordt deszelfs inrigting van het veemgerigt ontleend te hebben.

Voor de dolken en stroppen van het veemgerigt was niemand, schuldig of onschuldig, een oogenblik veilig; want gij kondet niet weten of gij niet een of meer der heimelijke regters in uw huis, onder uwe kinderen hadt. (Alleen onwettig geboren en slaven waren van de zitting erin uitgesloten). De echtgenoot kon haren man, met één woord niemand hoegenaamd den anderen vertrouwen. Alle zenuwen der echtelijke; broederlijke, onderlijke en kinderlijke liefde en van welke betrekkingen ook, werden door het lidmaatschap van het veemgerigt opgelost. De mederegter zelf kon hier niets tegen doen, noch eenige versoening gebruiken, aangezien hij door eenen ontzettenden eed gebonden was, zijn lidmaatschap aan het veemgerigt en alles wat hetzelfde aanging, »voor te staan en te verbergen voor vrouw en kind, voor vader en moeder, voor zuster en broeder, voor vuur en wind; voor alles wat door de zon beschienen en door den regen bevochtigd wordt; wat tusschen hemel en aarde is.» Het in het minste schenden van dezen eed kon hij geene mogelijkheid verbergen hebben, en bragt den eedbreker, op wien deszelfs mederegters als even zoo vele bespieders oplettend waren, onfeilbaar als schuldigen in handen van het veemgerigt. Wie er dus eenmaal zitting in had, was veroordeeld om de misdaden zijner naaste betrekkingen aan te geven, en haar dus in handen van eenen onvermijdelijken dood te leveren, die heimelijk voltrokken werd, wanneer de misdad in de termen viel van door het heimelijke gerigt geoordeeld te worden. Het openlijke, namelijk, werd onder den vrijen hemel gehouden, maar het heimelijke des nachts in een bosch of onderaardsch hol. De misdaden die voor de heimelijke regtbank behoorden, waren ketterij, tooverij, verkrachting, diefstal, roof en moord. De aanklager, die altijd onbekend bleef, (en een der *freijschöffen* — vrijschepens van de regtbank zijn moest) behoefde slechts zijne aanklagt met eede te staven. De aangeklaagde werd hierop driemaal voor het heimelijke gerigt gedagvaard, doch het aanpakken der dagvaarding was een gevecht op de nabijheid van de regtbank. Wanneer hij op de derde nog eenmaal gedagvaard werd, en wanneer hij ook dan niet verscheen, vogel-vrij verklaard of *verveemd*. De eerste *freijschöffe* die hem vond knoopte hem aan eenen boom op, of stak hem, indien hij zich weerde, den dolk in het ligchaam, welke, als aan het veemgerigt toebehorende kenbaar, bij het lijk werd gelaten, ten blijk dat hier geen moord, maar eene geregelijke straf voltrokken was. Wanneer de gedagvaarde wel verscheen, maar zich niet zuiveren kon, werd de doodstraf onmiddelijk aan hem voltrokken, ten zij hij na voorafgegane biecht en kerkelijke boetedoening, door getuigenis van eenen priester gestaafd, werd vrijgesproken — in welk geval niemand de misdaad openbaren mogt. — En ieder kan zich gemakkelijk voorstellen, welk een schromelijk misbruik er van deze vrijheid ter heimelijke beschuldiging, met allerlei oogmerken kon gemaakt worden en dus ook gemaakt is. De gelegenheid elkander in het ongeluk te brengen, of door vrees te verwijderen, was onbepaald, en men kon moordenaar zijn, terwijl men door de letter der statuten gedekt werd.

De *vehme* was, even als eene fistel, door alle rangen der maatschappij verspreid; en men beweert dat het getal der *freijschöffen* honderd-duizend bedragen hebbe. De veemregters kenden elkander aan woorden en handgrepen; en droegen, niet betrekking, maar hunne geheimen, den naam van *wetenden*. — Misdaden toeh, die door hen geoordeeld werden, waren zoo wel als de aanklagers, de vorm van behandeling en de regters zelve, geheim; van daar dat het veemgerigt ook het heimelijke (ook het heilige — maar wat is niet al heilig genaamd?) geregt werd geheten; en na de afschaffing door Keizer MAXIMILIAAN I. in 1512 het

verbodene. De misbruiken, namelijk, werden, inzonderheid in de 14. en 15. eeuwen, zoo ontzettend, dat eene algemeene stem zich tegen dezelve verhief, en het veemgerigt, bij den algemeenen landvrede in *Duitschland* en eene verbeterde wijze van regtspleging, reeds van zelf deszelfs kracht verloor; hoewel het zich langen tijd tegen de keizers verzettede, wanneer deze verbeteringen zochten in te voeren.

Het gebied des veemgerigts bepaalde zich voornamelijk tot *Westfalen*, waar ook deszelfs oorsprong was. Aangaande de inwendige inrigting des veemgerigts, kon, uit hoofde des digten sluiers der geheimzinnigheid, die er over uitgespreid lag, en welken, naar de getuigenis van AENEAS SYLVIUS, noch belofte noch vrees ooit iemand der leden bewogen heeft voor anderen op te ligten, niet veel bekend zijn. — De instelling wordt doorgaans, hoewel niet met volstrekte zekerheid, aan KAREL den grooten toegeschreven, die haar na de bekeering der *Saksers*, door middel van het zwaard, zou verordend hebben.

De Keizer was het opperhoofd des veemgerigts; hoewel niet alle Keizers *wetende* waren; hetwelk zij echter doorgaans bij hunne krooning te *Aken* werden. Indien zij het niet waren, konden zij hunnen invloed op de vrijstoelen niet uitoefenen, maar met betrekking tot alle vragen, die zij aangaande aangeklaagden of veroordeelden te doen hadden, van de wetenden slechts *ja* en *neen* tot antwoord bekomen. Anders had de Keizer het regt vrijstoelen te scheppen en stoelheeren te benoemen, vrijgraven te straffen of af te zetten, zelf in de regtbanken voor te zitten en het bestissende vonnis te staan. De *freijschöffen* mochten niet laten appelleren, personen of gemeenten aan de magt des gerigts te onttrekken, aangeklaagden brieven van vrijgeleide of honderdjarige stilstand van derzelder proces toe te staan.

De namen der bedieningen bij het veemgerigt waren: de stoelheer, die verscheidene stoelen onder zich had. Hij werd door den Keizer met de gerechtigheid des vrijen stoels beleend. De stoelheeren benoemden de vrijgraven, of voorzitters der afzonderlijke regtbanken. De bijzitters heetten *freijschöffen* (vrijschepens), en waren gedeeltelijk adellijke, gedeeltelijk burgerlijke. De *freihöfen* namen het ambt van gerechtsdienaars waar. Ook deze moesten vrije, echtelijke geboren en onopsprakelijke lieden zijn.

Het kan zijn dat deze instelling in tijden, waarin geweld en roof heerschten, haar goeds gehad hebbe. Het laat zich ook hooren dat de magtige geweldenaar overal binnen het bereik der wetverdelende wraak was en haar ten laatste zeker in handen viel. Dan hoe kon het anders of deze inrigting moest in de handen van, ten misbruik van magt altijd genegene, menschen gevaarlijk en aan bijzondere baat- of wraakzuchtige bedoelingen dienstbaar gemaakt, of door de heerschzucht van grooten of geestelijken ter onderdrukking misbruikt worden? — Natuurlijk verdween zij dus van zelve, naar mate vastere en geregelde regtspleging plaats greep.

EENE GEDACHTEN VOOR HEN, DIE HET GELOOF AAN ST. NICOLAAS REEDS ONTWASSEN ZIJN.

Zoo lang kinderen nog klein zijn, is voor hen, die ze moeten oppassen, de enkele naam van den goeden Patroon der jeugd, maar vooral de onwaarschijnlijkste beschrijving van zijn vermogen om stoute en zoete kinderen te ontdekken; overal gelijktijdig te zijn, door den schoorsteen te komen, te zien zonder gezien te worden, met allerlei lekkernij te beloonen, of met roeden te straffen, — een beproefd middel om het kleine ondeugende volk, door hoop en vrees, ontzag in te boezemen, en ondergeschikt te maken. Maar er komt eens een tijd, waarin de kinderen zich door *St. Nicolaas* niet meer laten regeren; — omdat zij aan al, wat men er hun van verteld heeft, niet meer gelooven. Dit tijdperk van ongelooft is een gevolg deels van de natuurlijke verstandsontwikkeling des kinds, waardoor hetzelfde het bedrog gemakkelijk ontdekt, deels daarvan dat men het gezegd heeft, dat *St. Nicolaas* niet bestaat, en het kinderachtig zou zijn, voor hem te vreezen. Als het eens zoo ver is gekomen, dan worden er andere meer *redelijke* middelen gezocht, om de kinderen ondergeschikt te maken; maar *St. Nicolaas* kan volstrekt niet meer gebruikt worden. Al het klagen, dat de kinderen te vroeg wijs worden en zich niet meer laten regeren, baat niets; en eene poging om ze nog eens op nieuw voor *St. Nicolaas* ontzag te doen hebben, brengt niets te weeg dan dat die kleine *guten* hen, die dat beproeven, uitlagchen.

Deze wereld in 't klein (mikrokosmos) vertoont ons de wereld in 't groot. Er was eens een tijd, waarin het mensdom met alles, wat duisterlingen, ridders van den domper, Jezuïeten, en hoe die soort van Heeren meer moge heeten, willen herstellen, ontzag werd ingeboezemd, en ondergeschikt gemaakt, en men elke opwelling van het gezond verstand met een: »kinderen mogen zoo wijsneuzig niet vragen,» gemakkelijk kon afwijzen. Zij hebben gelijk, dat het toen ook goed ging; dat de menschen toen ook gelukkig hebben kunnen zijn, en dat, als men het hooger ontmerk van ontwikkeling des geestes uit het oog verliest, men soms wel eens zou kunnen wenschen, dat die tijden mogten terug keeren; even zoo als iemand, die de kinderschoenen heeft uitgetrokken, wel eens wenscht nog een kind te zijn. Maar er is nu een tijd gekomen waarin het ontzag van geen kracht meer is. Het mensdom is onder den aardgordel naar den geest ontwikkeld. Dit was niet voorheen, en is ook niet meer te veranderen; even zoo als men het kind niet meer worden van een kind niet kan beletten, en een jong man niet meer tot een kind kan ineendringen. Bovendien zijn er nu tijden groote waarheden, die vroeger slechts door enkele grooten vermoed werden, ten aanhoore van het mensdom duidelijk uitgesproken. Wat nu ook die voorstanders van het oude mogen zeggen, klagen, wat gezegd, en zoo luid gezegd is, kan niet meer ontzag doen, en even min uit het gehangen worden gewischt.

Wat is er nu te doen? Wel dit. Hetzelfde dat er met kinderen gebeurt, die niet meer in *St. Nicolaas* gelooven. Men late nu de regten des gezonden verstands ongemerkt, en late alles zijn gang gaan, en men hope, dat voortgaande ontwikkeling des geestes voor het mensdom heilzaam zal zijn. Wat die vrienden van het oude betreft, wij gelooven wel, dat sommigen hunner het zwaad niet voor hebben. Maar zij moeten toch ook eens inzien, dat si hun woelen tot niets baat, dan om zich te doen uitlagchen. Als het mensdom grijs en kindsch zal zijn geworden, zal er nog wel vreesheid over blijven, om voor dien tijd geschikte bullebakken uit te vinden. — Aan vrienden van het ontwikkeld gezond verstand zouden wij raden, om van al die duisterlingen zoo veel notitie niet te nemen, overtuigd dat zij toch niets wezenlijks kunnen doen. Zich bang te maken, dat zij ons weder tot kinderen kunnen herscheppen, zou een gevaarlijke stap zijn, om kindsch te worden.

DE MARITALE MAGT.

Een zeker inwoner van *Schagen*, in *Noordholland*, in den echt verbonden met eene weduwe, die een voorzoen heeft van tien à twaalf jaren, leefde eenigen tijd met zijne vrouw in de grootste oneenigheid, omdat zij volgens zijne verklaring zich nu en dan zwaar in den drank te buiten ging en het van tijd tot tijd zeer slecht maakte. In plaats van haar hare verkeerdheden op eene bedaarde en minzame wijze onder het oog te brengen, welk middel hem te zacht en ongenoegzaam toescheen, meende hij zijne maritale magt te moeten appliceren om zijne vrouw op den regten weg terug te brengen. Hij vond het derhalve, in zijne hooge

wijsheid nuttig, haaf van tijd tot tijd met een goed eindje touw, in den tranf als de scherpregers gewoon zijn de gevonnissen op het schavot met roeden te kastijden, eenige geeselslagen toe te dienen, en wel zoodanig, dat de ongelukkige patiente aan de gevolgen diër onzalige bejegening meermalen verschikkelijk leed. Bij het regterlijk onderzoek bleek het, dat hij tot gezegde kastijding drie verschillende touwen bezigde, elk met eenen distinctieven naam bestempeld als: de *driestreng*, waarschijnlijk voor de hoogste straf, LUTHER en CALVYN. Boven en behalve deze strafbepaling had hij op zijnen zolder eene bedstede, waarin hij, ook al tot verbetering, zijne gegeeselde vrouw opsloot, noemende deze bedstede de *provooft*. Dit lieve leven had al spoedig de verontwaardiging der bureu opgewekt en het geregt vond zich weldra verplicht dien vrouwen-beul, na behoorlijke aanklagte, in hechtenis te remen. Zijn correctioneel vonnis werd te *Aanklaar* in het hoogste ressort geslagen en de barbaarsche man tot eené gevangenis straf van vijf jaren, eene boete van vijftiengulden en de kosten van het proces verwezen. Maar die voordeeling onbillijk vindende, dacht hij op appel en had de onbeschaamdheid daartoe te besluiten. En zoodoende is deze hatelijke en afgrijzen wekkende zaak in den loop dezer week te *Amsterdam* onderzocht, en bevonden door de correctionele rechtbank van *A.* naar eisch en billijkheid behandeld te zijn. Uit de onderschredene verhooren der getuigen is het nog gebleken, dat het zontje der beklagenswaardige vrouw eens door den kanibaalschen stiefvader gedwongen is geworden tot het koopen van een touw, in zekeren winkel, om ten geesel voor zijne moeder te dienen. Dat de veroordeelde volkomen bij liet gebruik zijner zinnen was is overtuigend bewezen; maar het zonderlingste van alles is, dat hij juist den naam van *Rechter* voert; schoon zijn gedrag in allen opzichten zeer wederrechtelijk en voor eene regtvaardige straf volkomen vatbaar was. Dat deze rechtvaardige straf door geene strengere straf ten voorbeeld gesteld is kunnen worden, bewijst, hoe weinig de wetgever in het betengelen van zulke gruweldaden kan voorzien, welke men nimmer kan vooronderstellen onder christenen, maar alleen onder woeste en geheel barbaarsche volken te moeten zoeken.

Aan de Redactie!
 Een getrouw lézer uwer courant zijnde, heb ik het in mijne eenvoudigheid niet onaardig gevonden u ter plaatsing het volgende mede te deelen. Gij hebt ongetwijfeld uit de atom verspreid wordende zeezijing gezien, dat onder meerdere koopvaardischepen, te *Texel* uitgezield, ook den 19. dezer de nieuw gebouwde Oostijnsche vaarder de *Zeevanschoop*, kapt. KRAAI, van daar naar zijne bestemming is vertrokken. Dit schip naar *Batavia* stevende, waar het nog maar in lange na zoo rigtig niet schijnt als sommigen wel gelooven, nam hier een dikke honderd man troepen in om de onrustige Javanen mee zoo wat op den labberd te spelen; en daarbij, zoo als van zelve spreekt, de officieren voor het commando dier troepen benoemd. Reeds was kapt. KRAAI in zoe verre gevorderd, dat hij slechts op een gunstiger windje wachtte om zee te krekzen, toen eene kleinigheid hem nog even aan den wal riep en hij zijn bodem voor eenige oogenblikken verliet, met order, dat niemand meer van boord mocht. Maar nauwelijks aan wal zijnde, verdert de commanderende officier, die zich aan boord bevond, van den stuurman, dat hij hem mede aan wal zou doen zetten, voorgevende daar nog iets te verrigten te hebben. Deze zijn Wel Ed. Gestr. geene wetten kunnende voorschrijven, voldeed aan het verzoek, en de heer SPEELMAN ging van boord. Kapt. KRAAI komt vervolgens terug en vindt de gelegenheid zoo gunstig, dat hij dadelijk order geeft het anker te lichten; maar — de commandant is en blijft afwezig. Nu is goede raad duur. Men zendt eene sloep uit om hem te halen en te zoeken; doch te vergeefs. De heer s. is nergens te vinden. Men adresseert zich bij den commandant van de *Helder*, die al zijne onderhoorigen op landschap uitzendt, om het verloren schip in alle toestand van huizen en kroegen te zoeken; maar hi is niet, die haas is weg en blijft weg. Nu wordt de zaak van een ernstigen aard. De kapt. moet naar zee en de troepen zijn zonder hoofd. Het eenige middel in de gegevene omstandigheid is, dat de opvolgende officier het commando op zich neemt, van het gebeurde een proces-verbaal wordt opgemaakt en dit met een gelei-brief dadelijk naar den minister afgezonden. Zulks geschiedt; en de *Zeevanschoop* verfrekt, zonder SPEELMAN, met eene gunstige koelte naar de Oost. Alle pogingen om den vermisten commandant op te sporen zijn tot heden toe vruchteloos geweest.

Ziedaar eene klugt, waarover de ingezetenen van de *Helder* niet weinig stor tot laghen en gissen hadden, en voor den persoon, die dier toegehoort heeft, voorzeker geene gunstige gevolgen zal hebben, en voor wien men niet zou zinnen, indien zijn Wel Ed. Gestr. nog mogt te regt komen, alles behalve een gemest kalf zal geslacht worden. Indien het bovenstaande in uw dag waardig is een plaatsje in uwe courant te beslaan, en ik nu en dan weer zulke rare gevallen te vertellen heb, zal ik er u per extra gelegenheid het noodige bericht van doen geworden. In die hoop en met die belofte heb ik tegelijk de eer te zijn.
De Helder, den 22. November 1826. Uw bestendige lézer
 N. X.

CORRESPONDENTIE.
 Ingevolge verzoek, wordt gemeld, dat het stuk, geteekend A. v. d. B., niet kan geplaatst worden.
 * * De Commissie ter voorziening in den nood der behoeftigen, ten gevolge der thans heerschende ziekten in *Overyssel*, enz. alhier gerechtigd, heeft met levendige eentehis ontvangen: van den weleerw. heer *A. Verwijs* te *Deventer*, 3 anker-rooden wijn, 3 stukken gerookt vleesch, in kontanten f 50, afgezonderd van eene groot f 250, door zijn weleerw. van zijne leerlingen en andere particulieren ingezameld.
 Het getal der zieken wordt hier dagelijks meerder; zij, die herstellen, ziet men hielden weder instorten, en blijven aan koerisen sukkelén. Het getal der door ons verzorgd wordende huisgezinnen, welke vroeger nimmer eenigen onderstand behoeften, bedraagt thans ruim 80. — De Commissie heeft in de eerste dagen na hare vestiging, om de nood hier minder dringend scheen, zo veel zij mogt, naar elders den kranten aangemaakt; doch moet provisioneel hier van afzien, en acht zich thans verplicht, om voor hare door ziekte noodlijdende stadgenooten, de hulp der weldadigheid bij haar in te roepen.
Kampen, den 28. November 1826.
 G. H. HEIN, Voorz.
 P. H. GALLE, Secr.

* * Bij den heer Gouverneur der Provincie *Overyssel*, is voor de behoeftige zieken van dat gewest ontvangen een pak met 47 verschillende kleedingstukken, enz., tezamen van eene lijst dier goederen, waarop vermeld staat: *Arnhem* den 8. November 1826, van *3 Dames* en de letters J. G. R. Aan de onbekende weldoenters wordt, namens de behoeftige zieken, bij deze de dank van welgemeiden heer Gouverneur voor dit aanzienlijk geschenk betuigd.

ARNHEM, den 5. December.
 Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:
 Den 4. Dec. 1 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 15 D. gevallen 0 D.
 Den 5. dito. 1 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D.

PROVINCIE GELDERLAND.
AANBESTEDING.
 De GOVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND, is van voornemen, op Maandag den 11. December 1826, des voormiddags ten elf ure, in bijzijn van den Opziener der Koninklijke Paleizen in de Noordelijke Provincien, H. LYSEN, te *Heerde*, bij Doctor, te doen aanbesteden:
 Het maken van eene Houten Beschoeijing met Schotbalken, twee Vleugels en een Stortbed tusschen beide, benevens eene Poelbrug voor langs dezelve, beneden Hulbergen, onder de Gemeente Heerde, op de nieuwe vaart van Apeldoorn naar den Yssel.
 De aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod. Het bestek, waarop de aanbesteding geschiedt, zal, behalve aan het Gouvernements-gebouw der Provincie te *Arnhem*, ter lezing liggen:
 Te *Hattum*, in den Engel.
 Te *Heerde*, bij Doctor.
 Te *Epe*, bij A. BROUWER.
 Te *Voorst*, bij PLANTEN, in den Beer.
 Te *Apeldoorn*, bij A. M. TEN HOOVE, in den Moriaan.
 Verwijl nadere inlichtingen naar de gegaliden, welke zulke verlangd, gegeven zullen worden door den Bouwmeester, Opziener van de Konings Paleizen in de Noordelijke Provincien, H. LYSEN, op het Loo.
Arnhem, den 30. November 1826.

De Gouverneur voornoemd,
 VAN HEECKEREN VAN KELLE.
 S S S BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE GORSSEL, zijn voornemens op Maandag den 11. December 1826, des voormiddags ten elf ure, in het Logement de *Hoskam*, in het Dorp *Gorssel*, in het openbaar, onder nadere approbatie van Hun Edel Groot Achbare de Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, aan den minstaannemenden aan te besteden:

De VERTIMMERING van het SCHOOL-LOCAAL te *Gorssel*, en de VERNIEUWING van het AMEUBLEMENT in hetzelfde, met de LEVERANTIE der daartoe benodigde MATERIALEN.
 Waarvan het Bestek en de Condities ter lezing liggen in voornemd Logement.

S S S De Notaris Mr. G. VAN ECK, residerende te *Arnhem*, is voornemens, om, ter requisitie zijner Principalen, en ten overstaan van den Heer Vrederegt in het Kanton *Velp*, op Woensdag den 13. December 1826, des avonds ten vijf ure, aan het huis van EVERT BROUWER, in de *Zwaan*, te *Velp*, bij toeslag publiek te verkoopen: de navolgende GEROERENDE GOEDEREN, in de Gemeente *Rheden*, als:

1. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen in het midden van het dorp *Velp*, aan den Straatweg van *Arnhem* op *Zulphen*, het huis geteekend No. 120, met ongeveer 28 Roeden 38 Ellen BOUWLAND of TUINGROND, daarbij gelegen.
  2. Ongeveer 28 Roeden 38 Ellen BOUWLAND of TUINGROND, bij en nevens het voorafgaande perceel gelegen. Welke beide perceelen tot hiertoe als één Erve zijn bezeten en gebruikt geweest, en ook te zamen in massa zullen geveild worden.
  3. Een BOUWLAND, genaamd den *Struikakker*, gelegen onder *Velp*, nabij den *Biezendel*, aan den weg van *Velp* naar *Beekhuizen*, groot circa 56 Roeden 77 Ellen.
- Bij publieke inzaat van den 29. November 1826, zijn deze Goederen gebragt met de hoogen, als:
1. Perceel	f 1584
2. dito	- 1270
Massa	f 2850
3. Perceel	437

Aanwijzing is te bekomen bij den Heer TEUNIS HULSTYEN of GERRIT VAN MANNEN, beiden wonende te *Velp*. Terwijl de Condities voor een ieder te lezen zijn ten Kantore van voornoemden Notaris.

† S † De Notaris Mr. GERARD VAN ECK, residerende te *Arnhem*, als last hebbende van zijnen principaal, is voornemens om op Woensdag den 13. December 1826, ten huize van EVERT BROUWER, Logementhouder in de *Zwaan*, te *Velp*, des avonds ten half zes ure, bij toeslag publiek te verkoopen:

Een HUIS en ERVE met twee rijken EIKEN BOOMEN en LAND, groot ongeveer twee Bunders, staande en in het vierkant gelegen in de Campente *Rheden*, Baurtschap *Wurtheden*, aan den Straatweg van *Arnhem* op *Zulphen*, tusschen *Biljoen* en de *Kruishorst*, zeer geschikt tot den aande van een *Winkel*.
 Is bij inzaat van den 29. November 1826, met de hoogen gelagt tot de som van f 2039.

De Condities en Voorwaarden zijn te zien ten Kantore van bovengenoemden Notaris, terwijl men ter bezigtiging zich kan vervoegen aan het huis bij den Pachter D. E. R. VERHAAF.

† † † Mr. H. B. VAN JEVEREN, Notaris in het Kanton *Elburg*, zal, als lasthebbende van zijn principalen, op Donderdag den 16. November 1826, des voormiddags ten negen ure, in het Logement de *Haan*, te *Elburg*, in Perceelen en in Massa, in het openbaar doen inzaaten, en drie weken daarna, zijnde den zevenden December 1826, op welke plaatse, aan den meestbiedenden finaal toewijzen:

1. Het LANDGOED, DE *Wijk* genaamd, in het midden van zeer vruchtbare *BOEW*- en *WEILANDE*N, in het Kanton *Elburg*, een kwartier uur gaans van die Stad, twee uren van *Kampen*, vier uren van *Zwolle* en *Harderwijk* gelegen, en een kwartier uur van den groeten weg van *Zwolle* op *Utrecht* en *Amsterdam*, (tot welks bestrating het plan aan Z. M. is aangeboden en waarvoor de Negotatie zoo goed als voltalig beschouwd wordt.) bestaande in een, voor zeer weinige jaren in den moderusten smaak gebouwd HEBBEN HUIS, met drie royale BENEDEN en vijf BOVENKAMERS, meesrandels Behangen, Gestukadoord

en van Stookplaatsen en verdere Gemakken voorzien; een ruim en fraai SALON, eene superbe VESTIBULE, KABINETJES, een wel ingerigte KEUKEN en WASHUIS, met REGEN- en PUTWATERSPOMPEN, voorts PROVISIEKAMERS, groote gewelfde KELDERS, ruime ZOLDEREN, met MEIDEN- en KNECHTSKAMERS, en alles wat verder tot een wel ingerigt Huis behoort. — Benevens eene zeer solide TUINMANSWONING, uit het vorige Heeren Huis gemaakt, ruim KOEFHUIS en STALLING voor vijf Paarden, voorts eene MENAGERIE, fraaie DUIVENTIJS, uitgestrekte TUINEN, voorzien van exquisite VRUCHTBOOMEN, KERSENBOOMGARDEN, BROEYERYEN, enz.

Wijders nog circa zes Bunders aan BOSCHGROND, ALLEEN en WANDELINGEN, beplant met circa vier duizend, meest zeer zware, opgaande EIKEN, BEUKEN- en YPENBOOMEN, en andere HOUTGEWASSEN, doorsneden met BEEKEN en VYVERS, alsmede nog circa twee Bunders BOUWLAND, met de HOUTGEWASSEN, daartoe behoorende.

2. Ruim drie Bunders HOOLAND, bij voorschreven Landgoed gelegen.

3. Een BOERENHUIS, mede DE WYK genaamd, gelegen op een Landgoed, zijnde BOUWLAND, HOF, BERG, SCHUUR en verder GETIMMERTE, benevens ruim twintig Bunders aan BOUW-, HOOL- of WEILAND en HOUTGEWASSEN.

4. Circa vier duizend stuks zeer zware opgaande EIKEN, BEUKEN- en YPENBOOMEN.

Nadere informatie bij den Heer H. L. WYNNE, te Elburg, en ten Kantore van den voornoemden Notaris.

In Naam van Zijne Majesteit den KONING, VERKOOPING

Van de Rolle van de Regtsbank van eersten aanleg, zitting houdende te ARNHEM. — Van:

1. Een HUIS, gelegen te Dieren, in de Lagestraat, No. 20, Gemeente Rheden, Kwartier Arnhem, zijnde eene Herberg, waar uithangt de Roode Leeuw, van woren uitkomende aan een Tuinje, tot hetzelfde behoorende, belend ter eener zijde door de Roomsche Katholieke Kerk aldaar, en ter andere zijde door den weg naar Doesborgh.

2. Een stuk DRIESLAND, groot ongeveer 45 Roeden Nederlandsch, gelegen op den zoogenaamden Zilver-Akker, onder Dieren, belend ten Noorden door het Land van STEVENSTENFORT, en ten Zuiden door dat van DERK BROUWER.

Zijnde beide Perceelen bij de beslagenen in gebruik, en gearresteerd als ongereed Goed, ten laste van JOHANNA TIEMENSEN, Weduwe GERAIT JANSSEN, HZ., Boerenwerkdoende, zoo voor haar zelve als in kwaliteit van Mbeder, en wettige Voogdes over hare minderjarige Kinderen, bij wijlen haren genoemden Man in echt verwekt, met namen: MIJNTJE, HENDRIKA, EVERARDUS, GERARDUS, JOHANNES, AART, JANSSEN, JAN, WILLEM, JANSSEN, en andere, Enkelheden, alle wonende te Dieren, Gemeente voornoemd.

Ten verzoeke van den Heer PETRUS STEPHANUS NASS, Burgemeester van en wonende te Duiven, voor wien Domicilie en Procureur is gesteld bij Mr. WILLEM HENDRIK TAAY, wonende te Arnhem in de Turfstraat, Lett. A. No. 56.

Bij proces-verbaal van den 18. November 1826, waarvan op denzelfden dag Kopijen zijn gegeven aan de Heer VAN HASSELT, Burgemeester van het Ambt Rheden, en de Heer J. J. VAN NIEVELT, Griffier van het Vrederegret van het Kanton Velp, zijnde bevoorrecht geregistreerd, en ten Bureau van Hypotheken te Arnhem overgeschreven den 23. November, Vol. 3, No. 6, en ter Griffie der in het hoofd dezer gemelde Regthank, den 29. November, beide daarafvolgende.

De eerste lezing der memorie van lasten zal plaats hebben op den 18. Januarij 1827, ter gewone Rolle van voornoemde Regthank.

Hetgeen Certificeert, W. H. TAAY, Procureur.

In de maand Januarij van het volgende jaar, op tijd en plaats naader te bepalen, zal, binnen Doetinchem, in Gelderland, publiek geveest, en naar genoegen geldende worden verkocht:

Een zeer kostbaar en tevens om daarin des verkochts sake een Affaire te doen, zeer geschikt hecht en sterk WOONHUIS van E. R. V. zijnde aan de Markt te Doetinchem, waarin zes groote met nog twee kleine zoo BENEDEN- als BOVENKAMERS, meest Behangen en van Stookplaatsen voorzien, wijders KEUKEN met POMP en WASHUIS, MEIDEN- en PROVISIEKAMERS, ruime ZOLDER- en Kelder, en verdere COMODITEITEN, benevens eenen daarover uitlopenden VRUCHTBOOMEN, SCHUUR, WASHUIS met POMP, enz.

De aanvaarding van dit Huis, Schuur en Erve, waarin een aanzienlijk gedeelte der Koopsommingen, tegen eene behoorlijke Rente, kan blijven staan, is op primo Mei 1827; een en ander is inmiddels uit de Hand te Koop, en wel te zamen, of Huis en Schuur met den Tuin afzonderlijk.

Men kan zich hierover met vruchtvolle Brieven adresseren aan den Heer STUBBE, te Doetinchem, of aan den Notaris BEECKING, te Zelhem, in Gelderland.

UITDEHANDTEKOOP: een Nieuw HEERENHUIS, zeer geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, met STALLING, groote BLOEM- en MOESTUIN, BOUWLAND, enz., in de nabijheid van Nijmegen, alleraangenaamst gelegen. Te bezorgen met Franko Brieven onder Lett. L. W., bij den Uitgever van deze Courant.

Te Wageningen wordt gevraagd IN HUIJ, of des noods, IN KOOP, een ruim en welbetimmerd HUIS, met STALLING, TUIN, en zoo mogelijk, DROOGE BERGING voor Goederen. Adres, met gefrankeerde Brieven, bij den Boekhandelaar C. A. THIEME, te Arnhem.

Men vraagt een COMPAGNON in eene kleine winstgevende FABRIEK, die tevens f 1500 & f 2000 daartoe kan bijbrengen. — Adres met gefrankeerde Brieven aan het Adres en Commissie-Kantoor van J. DE VRIJEN ZOO, te Zwolle.

De Gebroeders AUGUST, van Verviers, berichten bij deze, dat zij van nu af aan met hun Assortiment van LAKENS zijn uitgekapt in het Hôtel van Brunswijk, te Arnhem, en niet langer zullen vertoeven, dan uiterlijk tot het einde dezer week.

A R N H E M.

N.B. De Gezigtkundige Glazen- en Brillen-Slijper MACHNUS MORIS, berigt het geëerde Publiek dat hij alhier te spreken of te ontbieden is bij den Heer J. STERREN, aan de St. Janspoort, van Vrijdag den 8. tot den 14. dezer, zich flatterende dat zijne Glazen, zoo wel in Brillen als tot andere Gezigtkundige Instrumenten, van de eerste meesters van ons Koninkrijk, worden vervaerd te worden; heeft een schoon Assortiment van MONTERING voor BRILLEN.

REGELING DER AFVAART VAN DE STOOMBOOT

WILLEM DE EERSTE.

In het Reurt-Veer tusschen Nijmegen en Rotterdam, gedurende de maanden December 1826, Januarij en Februarij 1827, in zoo verre de Rivieren bevaarbaar blijven.

Van Nijmegen naar Rotterdam, elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag 's morgens ten 7 ure.

Van Rotterdam naar Nijmegen, elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, 's morgens ten 6 ure.

De Overvaart geschiedt gewoonlijk naar Rotterdam, en naar Nijmegen in 10 1/2 uur.

Goederen worden bezorgd te Rotterdam, bij den Commissaris S. P. RUYT, in de Boompjes bij het Bolwerk, en te Nijmegen aan het Kantoor van de Ondernemers aan de Waal.

AMSTERDAMSCHES STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Regeling der Vaart van de STOOMBOOT DE IJSEL, tusschen AMSTERDAM en HARDERWIJK, gedurende December 1826.

Met Maandag den 4den December 1826, zal de gemelde Stoomboot driemaal 's Wechs vertrekken naar Harderwijk en van daar terug keeren, en wel Maandag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 8 ure van Amsterdam en ten 2 ure van Harderwijk, van de Reede. Op die dagen zullen de Wagens naar Deventer en Zutphen afrijden en van daar Wagens aankomen, te Deventer bij J. H. BECKING, in den Morphaan, en te Zutphen bij W. S. W. & L. E. N. Ook naar Zwolle zal gelegenheid bestaan.

De Vrachten zijn, in de Grootte-Kapit f 2 —, in de Voort-Kapit f 140; Vracht-Goederen tegen matige prijzen. Voor de Wagens, zoo naar Deventer als Zutphen, met het Postijoungeld f 340.

Bij den Boekhandelaar J. G. VAN KESTEREN, te Amsterdam, zijn van de pers gekomen en alom verzonden de volgende nieuwere Werken:

- I. J. J. GOSSELIN, ALPHABETISCHE NAAMLIJST DER GEMEENTEN EN DERZELVER ONDERHOORIGHEIDEN, tusschenkende het KONINGRIJK DER NEDERLANDEN, enz. enz. 2 deelen compleet f 1.80.
- II. CLAUREN, (H.) LIESJE RANSEL, OF DE VONDELING OP HET SLAVVELD BIJ AUERSTEDT, een deel compleet, met gegraveerden titel en vignet f 2.80.
- III. GREYSBECK, (F. G. WITSEN) APOLLINEUM, BIJDRAGEN, DE NEDERDUTSCHE TAAL, DICHTKUNST, WELSPREKENDHEID EN FRAAIJE LETTEREN betreffende, enz. 3de deel f 1.80.
- IV. KEUR VAN NUTTIGE EN AANGENAAME MENGELINGEN. Jaargang 1826, met gegraveerden titel en vignet f 3.00.
- V. Nog zeer weinige compleete Exemplaren zijn van de vroegere Jaargangen van dit interessante, eenig in zijne soort, periodieke geschrift voorhanden, beginnende hetzelfde met jaar 1818, iedere Jaargang is op zich zelve compleet.
- VI. SEISS, HET PETERMANNETJE, eene SPOOKSCHILDERS, uit de derde Eeuw, in twee deelen compleet, met gegraveerden titel en vignet.
- VII. WAARSCHOUWING VOOR DOMPERS EN IGNORANTEN TEGEN DEN ULTRAMONTAAN, bij gelegenheid der Tencensie der Rede ten voordeele der Grieken van de Egeïsche Zee, door A. J. f 1.50.
- VIII. BARBAZ, (A. L.) WILLEM VAN NASSAU, gevolgd naar het Fransche van ARNAULT f 1.70.

Op den 27. November is, door den Boekhandelaar H. C. A. THIEME, aan de WelEd. Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders van Zutphen, ter vertaling in het Latijn en Nederduitsch, een Catalogus uitgegeven, betiteld: *descriptio sacrae et profanae par M. N. BOUILLON, 2 vol.*

De Heeren Boekhandelaar, die nog exemplaren mogten over hebben van het Werk, getiteld: *descriptio sacrae et profanae par M. N. BOUILLON, 2 vol.* over Zelfkennis, menschenkennis en verhouding met de menschen, 2 deelen, gelieven dezelve onmiddellijk aan den Ondergeteekenden, onder Couvert van den Heer J. H. VAN OUDEN, te Amsterdam, terug te zenden. Tot 1. Januarij aanstaande worden dezelve nog aangenomen; doch na dien tijd het daarvoor gehouden, dat al de exemplaren verkocht zijn of voor rekening worden gehouden.

Arnhem, den 1. December 1826.

C. A. THIEME.

MAGAZYN VAN ST. NICOLAAS- EN NIEUWJAARS- GESCHENKJES.

In den Boekwinkel van C. A. THIEME, te Arnhem, zijn thans weder, even als in voorgaande jaren, onderscheiden soorten van Hoogduitsche, Fransche en Hollandsche ALMANAKKEN en KINDER-BOEKJES, met en zonder Plaatjes, te bekomen. Eene Catalogus daarvan is gratis bij hem verkrijgbaar.